

darmet, ikke ville gaae ind paa dette Forslag, fordi det foregriber deres Anskuelse; men forsaavidt min Erfaring strækker, troer jeg ikke, at Gensdarmet har Tilslutning hos Befolkningen; jeg troer, at denne f. Ex. er mere tilbøielig til at sige til Betteren: Tag Dig tagt, der kommer Gensdarmen, end til at imødekomme Gensdarmen og vise ham, hvor Betteren gaaer. Det kan maaskee ogsaa for en stor Deel være Tilfældet, at Sognefogderne ikke finde den Understøttelse hos Befolkningen, som de i visse Tilfælde burde finde, men jeg troer dog at kunne paastaae, at Sognefogderne finde mere Tilslutning hos Befolkningen i det Hele end Gensdarmene. Derhos troer jeg ogsaa, at hvis man skal have et ridende Politii, vil Følgen kun blive, at det berejser Landveiene og maaskee gjør noget Godt langs med dem, navnlig som Veipolitii, men i de øvrige Egne omkring i Landet, hvor et stærkere Politii tilsyn som oftest er meest nødvendigt, troer jeg, at ridende Politii vil gjøre grumme lidt Nytte. Hvorvidt gaaende Politii kan udrette Mere end Sognefogderne, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg betvivler det meget; i alt Fald kunde det dog maaskee være mere hensigtsmæssigt end det ridende. Naar man saaledes har hørt den Anskuelse udtale af den ærede sidste Taler, at han holder meget af Lønnet Politii, troer jeg dog, man maa sige, at Lovforslaget, saaledes som det er foreslået af Udvalget, ikke er af saa ringe Betydning, som den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Moberg) vilde gjøre det til. — Det ærede sidstnævnte Medlem mente, at jeg var gaaet bort fra Bestemmelsen i Henseende til Valget af Sognefogderne, men jeg er dog ikke gaaet længere bort derfra, end at det, jeg har været med at foreslaae, er i fuldkommen Samklang med, hvad der findes i Rjbstadscommunaloven om Politibetjente i Rjbstæderne. Da man saa nylig har vedtaget en Lov om Politibetjente, og da Sognefogderne her stilles som rene Politibestillingsmænd, forekommer det mig, at der er ganske god Sammenhæng i, at de vælges paa samme Maade som Politibetjente i Rjbstæderne. Jeg havde ønsket at gaae meget videre med dette Lovforslag, navnlig hvad angaaer Punktet om Sognefogdernes

Pligter, og jeg er ikke meget tilfreds med denne Instrux, thi naar Justitsministeren giver en saadan, og Sognefogden strengt følger den, men der maaskee findes en Uoverensstemmelse imellem Instruxen og den bestaaende Lovgivning, staaer det tvivlsomt for mig, om Sognefogden da kan være angerløs og fri for Tiltale; thi skulde det først paalægges ham at holde sig Instruxen efterrettelig, og skulde han da maaskee bagefter kunne tiltales for Overtrædelse af et Lovsted, som stod i Strid med Instruxen, var han saa uheldig stillet, som nogen Mand i Landet kan være. Det er egentlig ogsaa dette, der har gjort meget til, at jeg er gaaet med til at foreslaae Løn for Sognefogden, saa længe indtil jeg kan faae hans Pli-gter nøiagtig fastslaaede ved Lov, saaledes at han med Lethed kan see, hvad han har at rette sig efter. — Der er et vist Tilfælde, som jeg har tænkt mig, og jeg vilde gjerne tillade mig at spørge den høitagtede Justitsminister, hvorledes han mener, at Sognefogden skulde forholde sig, naar det indtraadte. Naar han nemlig bliver fri for alle Tilsigelser, hvorimod disse skulde foretages af Sogneraadet, men Sognefogden foretager en Anholdelse og skal skaffe den Anholdte tilstede hos Politimesteren, hvorledes skal han da faae enten en Vogn eller en gaaende Ledfagelse til den Anholdte? Skal han først henvende sig til Sogneraadets Formand, og skal den Anholdte, medens det foregaaer, og Sogneraadets Formand faaer bestemt enten en gaaende Ledfagelse eller en Vogn til at føre, selv naar dette medtager en længere Tid, blive tilstede hos Sognefogden eller paa det Sted, hvor han er anholdt? Det forekommer mig, at baade den Anholdte og Sognefogden maa komme i en uheldig Stilling, naar det ikke staaer i denes Magt øieblikkelig at skaffe enten Ledfagelse eller Befordring tilstede. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og overlade det øvrige Forsvar for det hele Lovforslag, Udvalget foreslaaer, til den ærede Drdfører.

Steenstrup: Jeg maa erklære, at det i høi Grad har overrasket mig, at netop det ærede Medlem, som er Drdfører i denne Sag, er kommet frem med det foreliggende Lovfor-